

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/183/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4117214358
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Minks
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4117214358.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Borisa Minksa a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Olivera Kolenčíka, v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanému: Y. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXXX/XX, W., o zaplatenie 2.341, 63 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 20. septembra 2017 č. k. 10Csp/128/2017-52, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti výroku a v časti výroku o náhrade trov konania zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 20.09.2017 č. k. 10Csp/128/2017-52 pri právnom posúdení podľa § 497 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1 až 4, § 524 ods. 1, § 526 ods. 1, § 53 ods. 1 až 5, Občianskeho zákonníka, § 4 ods. 1 písm. h/ zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, § 9 ods. 2, písm. n/, § 9 ods. 9 tohto zákona, § 53 ods. 9, § 565, § 517 ods. 2, Občianskeho zákonníka, § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 o bankách a § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., konanie ohľadne zaplatenia sumy 317,98 eura s 5% ročným úrokom od 16.03.2017 do zaplatenia podľa § 145 ods. 2 veta druhá CSP zastavil a žalobcovi prostredníctvom Slovenskej pošty a.s. vrátil súdny poplatok 12,30 eura. Zároveň uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 729,07 eura s 5% úrokom z omeškania ročne od 16.03.2017 do zaplatenia v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti podanú žalobu zamietol.

2. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 2 a § 256 ods. 1 CSP s tým, že v konaní úspešnému žalovanému vo väčšej miere nárok na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko mu žiadne trovy nevznikli.

3. Pokiaľ ide o rozhodnutie vo veci samej, tak sumu 729,07 eura s príslušenstvom zaviazal súd žalovaného zaplatiť k žalobcovi preto, že v konaní nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému na základe zmluvy o vydaní a používaní platobnej karty finančné prostriedky, ktoré žalovaný v celom rozsahu nevrátil. Žalovaný nevrátil žalobcovi z poskytnutého úveru sumu 729,07 eura (969,07 eura - celkovo poskytnutý úver žalobcom - 240 eur - splatená časť úveru žalovaným). Vzhľadom k tomu, že žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením peňažnej pohľadávky, súd priznal žalobcovi 5% ročný úrok z omeškania z dlžnej sumy, pretože základná úroková sadzba podľa ECB bola v prvý deň omeškania 0% a žalobcovi patrí úrok o 5 bodov vyšší odo dňa uvedeného v žalobe, kedy už žalovaný bol v omeškaní s celým svojím dlhom.

4. Vo zvyšnej časti súd podanú žalobu zamietol, pretože podľa § 9 ods. 9 zák. č. 129/2010 Z. z. nemôže žalobca od žalovaného požadovať poplatky, ktoré v zmluve o spotrebiteľskom úvere dohodnuté neboli.

5. Žalobca uniesol dôkazné bremeno ohľadne preukázania platného postúpenia pohľadávky v prejednávanej veci.

6. Proti tomuto rozsudku v jeho zamietajúcej časti výroku a v časti výroku o náhrade trov konania podal včas odvolanie žalobca, ktorý podľa § 388 CSP navrhol odvolaciemu súdu, aby rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil tak, že žalovaného zaviazal žalobcovi zaplatiť sumu 1.087,58 eura s príslušenstvom od 16.03.2017 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň podľa úspechu vo veci žiadal priznať náhradu trov prvoinštančného a aj odvolacieho konania.

7. Rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti nie je správne, pretože súd na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnemu právnemu záveru o dôvode zamietnutia žaloby v prevyšujúcej časti z titulu absencie dojednania poplatkov v úverovej zmluve. Takisto súd uviedol, že dojednanie o poplatkoch sa síce nachádza vo Všeobecných obchodných podmienkach, ktoré však žalovaný nepodpísal. Pre tieto dôvody súd následne žalobu vo zvyšnej časti ako nedôvodnú zamietol.

8. Predmet sporu o zaplatenie uplatnených poplatkov žalobcom v celkovej sume 115,47 eura už odpadol, nakoľko žalobca písomným podaním zo dňa 12.09.2017 v tejto časti uplatnené súdne poplatky v sume 115,47 eura vzal späť a súd prvej inštancie v tejto časti konanie uznesením zastavil. Predmetom žaloby po tomto čiastočnom späťvzati zostali už iba nárok na zaplatenie dlžnej istiny a zmluvne dojednaného úroku z pôžičky.

9. Žalovaný sa k podanému odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

10. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v žalobou napadnutých výrokoch (zamietajúci a o náhrade trov konania), zvoliac pritom procesný postup podľa § 378 ods. 1 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario). Následne odvolací súd podané odvolanie žalobcu vyhodnotil ako dôvodné a rozhodol o ňom tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

11. Podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

Podľa § 389 ods. 1 písm. c/ CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právného posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie dokazovanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

Podľa § 220 ods. 2 veta tretia CSP súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

12. V danom prípade súd prvej inštancie v rozpore s obsahom spisu zamietnutie žaloby vo zvyšnej časti odôvodnil konštatovaním, že žalobca nemôže požadovať od žalovaného poplatky, ktoré neboli dohodnuté v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Z obsahu špecifikácie žalovanej sumy, ktorá sa nachádza na čl. 39 vyplýva, že táto v celkovo uplatnenej výške 2.134,63 eura pozostáva z istiny 876,64 eura, poplatkov 115,47 eura, štandardného úroku 940,01 eura a sankčného úroku 202,51 eura. Následne súd prvej inštancie reagujúc na čiastočné späťvzatie žaloby žalobcom nachádzajúcej sa na tom istom čísle listu, t. j. 39, týkajúce sa späťvzatia práve poplatkov v sume 115,47 eura a sankčného úroku 202,51 eura, výrokom I. napadnutého rozsudku zastavil konanie ohľadne zaplatenia sumy 317,98 eura, ktorá v sebe zahŕňa aj čiastkovú sumu 115,47 eura a to poplatkov.

13. Vychádzajúc z uvedeného je potom zrejmé, že súd prvej inštancie v časti uplatnených poplatkov v sume 115,47 eura konanie aj právoplatne zastavil, pretože proti tejto časti výroku podobne ako proti výroku o priznaní istiny (sumy 729,07 eura) žiadna strana sporu odvolanie nepodala. Súdom potom

duplicitne nemohol opätovne rozhodnúť o poplatkoch v rámci výrokovej časti IV. napadnutého rozsudku, keď žalobu vo zvyšnej časti zamietol, pretože žalobcovi nárok na poplatky nepriznal.

14. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku, ktoré je v zamietajúcej časti príliš stručné a až strohé, čo je v rozpore s ust. § 220 ods. 2 vety tretej CSP nie je možné vôbec zistiť, v akej výške vôbec súd nárok žalobcu na ním uplatnené poplatky vôbec zamietol.

15. Za stavu, že súd prvej inštancie doposiaľ nerozhodol o časti uplatneného nároku žalobcu týkajúceho sa štandardného úroku (940,10 eura) je možné hovoriť o rozhodnutí ultra petitem, ktoré je zároveň aj nepreskúmateľné kvôli nedostatku jeho odôvodnenia v zamietajúcej časti. V ďalšom konaní bude povinnosťou súdu zaoberať sa aj zisťovaním toho, či predmetný úver poskytnutý právnym predchodcom žalobcu žalovanému je alebo nie je možné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že súd určité úvahy a konštatovania v tom smere zaujal, avšak bez kategorického stanoviska, čo robí napadnuté uznesenie nepreskúmateľným a arbitrárnym.

16. Vzhľadom na tieto dôvody odvolací súd procesným postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ CSP v spojení s § 391 ods. 1 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých častiach výrokov zrušil a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

17. Vo svojom novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

18. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).